

Hoewel deze reportage het reilen en zeilen van onze onvolprezen beverleiding behandelt, voel ik mij genoodzaakt de ochtendwelpen te complimenteren met hun bereidwillige koffiebereiding. Hoofdman Ad stuurde onmiddellijk een afgezant om er zorg voor te dragen dat er zo snel mogelijk een bakkie voor me zou klaarstaan. Dat noem ik service.

Hallóóóóó Hotsjietonia

De beverleiding was op dit punt aanmerkelijk minder georganiseerd, hoewel de intentie goed was. Opvallend was dat de leiding zelf geen koffie nuttigde, blijkbaar zijn ze erg tegen hun taak opgewassen.

Afijn, ik werd dus hartelijk ontvangen en terwijl ik van mijn welpenkoffie zat te genieten werden de taken verdeeld (hetgeen niet helemaal vlekkeloos verliep) en werd aan mij het thema uitgelegd. Het thema was pliesie (in ABN: politie). Volgens de beverleidingfilosofie kun je de kinderen niet vroeg genoeg in aanraking brengen met de sterke arm. Alsof dat soort dingen niet vanzelf gaan. Hoe dan ook: volgende week zouden ze naar het politiebureau gaan en dit bezoek moest degelijk voorbereid worden.

Nadat besloten was wie zou openen, voorlezen en limonade maken kon het feest beginnen. De beverleiding heeft zich duidelijk laten inspireren door de sixties: zittend op kussens op de grond werd een kringgesprek gevoerd over autoriteit en anarchie, weet je wel. Oftewel Dave vertelde dat ze alvast een bedankje voor de pliesiemannen gingen maken en vragen zouden bedanken.

Ze zouden al begonnen zijn met kleuren als uw verslaggeefster niet had ingegrepen: waar bleef het beveropeningslied? Mij werd meegedeeld dat ze het openingslied soms halverwege en soms helemaal niet zongen, maar dat als ik erop stond ze speciaal voor mij het beveropeningslied wel aan het begin wilde zingen (beverleidingslogica is niet mijn logica). Het beveropeningslied heeft een verbeterde formule, hetgeen inhoudt dat er bewegingen bij worden gemaakt die aansluiten bij de tekst. Dit verlevendigde het lied dusdanig dat het qua opgewektheid het esta-openingslied voorbijstreeft. Maar nu was het toch echt tijd voor een bedankje. Dave had een levensgrote Lange Doener verknijpt (voor zover dat niet reeds het geval was). Ieder kind kreeg een stuk, moest dat naar eigen goeddunken inkleuren en vervolgens werd het weer allemaal aan elkaar geplakt. Naar mijn idee is dit dus een beetje onlogisch, maar ja, beverleidingslogica....

Het was een gekleur van jewelste, waarbij de leiding om het hardst meekleurde; pluspuntje. En ik mocht ook kleuren, en Koen kan niet binnen de lijntjes kleuren en Freek vertelde tijdens de kleurpartij dat hij eigenlijk zelf pliesie is en dat hij wel bijna 32 boeven heeft gevangen en dat het leukste was toen hij het goud van de koningin teruggevonden had en dat hij toen van Trix persoonlijk Haagse hopjes en een paashaas had gehad.

**voor
heerlijke
tompoucen**

BANKETBAKKERIJ - CHOCOLATERIE

Henk Groen

VOORSTRAAT 72 3441 CN WOERDEN

TEL. 03480 - 1 28 68

Maar ik dwaal af, tijd voor de limotest:

Kleur: waterlelierood

Geur: waterzoet

Opdiening: niet optimaal, wel mooie bekers

Smaak: waterflauw

Afdronk: idem

Algemeen: wat erg verdund.

Nu volgde het genoeglijke kwartiertje: Babs las voor uit Annie's werk. Babs kan erg mooi voorlezen, vooral de kraai kan ze goed imiteren. Verder was het erg ontroerend om Koen met een half-slapende bever op schoot te zien.

Nadat alle bevers zo'n beetje in slaap waren gesust mocht Koen acte de presence geven, hij moest het vragen bedenken voor de pliesie leiden. Dit werd, met medewerking van de zeeverkenner, een behoorlijk chaotisch onderdeel. Martin Oost, zelf pliesieman, kwam ook nog even de onrust verstoren. Ikzelf vond zijn optreden nogal teleurstellend: hij deed helemaal niet pliesie-achtig (stoer en zo) en hij verklapte bovendien dat boeven helemaal niet met een net worden gevangen, maar dat de pliesie gewoon achter ze aanholt.

Tot dan toe hadden de bevers uiterst weinig lichaamsbeweging gehad. Daar kwam gelukkig door Coen van Riet een eind aan: gewoon door z'n eigen vervelende zelf te zijn en mijn aansporingen om hem zijn schoen afhandig te maken. Bevers hebben hier duidelijk minder oren naar dan welpen, maar ze zijn ook kleiner van stuk en hun leiding is beduidend minder gemeen.

Van de sluiting heb ik niet veel meegekregen, daar ik even in de keuken door een stoel aan het zakken was, moest ook gebeuren.

Om de beverleiding grondig aan het lezerspubliek voor te kunnen stellen, besloot ik ze stuk voor stuk aan een diepte-interview te onderwerpen. Eerste vraag: Waarom bevers? Wat is daar leuk aan?

Koen is begonnen als spelfiguur, vond dat wel grappig en: 'ach, je moet wat, anders moet je elke zaterdag thuis zitten. Dave haalde alle clichés uit de kast: 'Bevers is leuk. De spontaniteit, de eerlijkheid van de kinderen.' Jetske is gewoon gevraagd en

vindt het wel leuk. Het leukste vindt ze de gezelligheid. Monique was erg uitgebreid in haar antwoord: 'Ik ben gek van kinderen, ze zijn eerlijk, vriendelijk, lief, spontaan.....' (de rest ben ik effe kwijt). Dat ze het leuk vond om haar medeleiding te overtreffen zal ik hier maar niet vermelden, lijkt me slecht voor haar image. Babs heeft een scout- en kinderverslaving en vindt het hele kind leuk, blij en stralend. Ze verloochent haar HBO-J niet: het leukste vindt ze om kinderen op een speelse manier wat te leren en ze begint vervolgens een theorie uiteen te zetten over sociaal en maatschappelijk op eigen benen kunnen staan of zoiets, maar daar begreep uw reporter niet zoveel van, waarschijnlijk omdat Dave er door heen begon te zwetsen.

Op vraag 2, wat is het vervelendste aan beverleiding spelen, antwoordde de leiding unaniem: achteraf de zooi opruimen. Alleen Babs vond de belasting soms wat te groot, maar zij neemt haar taak dan ook serieus.

Tot slot de boodschap tot het Nederlandse volk en tevens het bevermotto:

KINDEREN ZIJN LEUK, MAAR WAAR KOMEN DIE GROTE KRENGEN TOCH VANDAAN.

